

Tadeusz Kaletyn

Bychowo, pow. Milicz

Informator Archeologiczny : badania 1, 57-58

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dzono, że wykopane jamy mieszkalne i gospodarcze otaczają kołem palenisko, które stanowiło centralny punkt "dziedzińca", otoczonego zabudową. Przy jednym z palenisk odkryto kamienną formę odlewniczą do odlewania bransolet, dmuchawę glinianą oraz trzy gliniane podkładki. Znajdźiska te stanowią zespół należący do warsztatu odlewnicy. Jedna z jam zawierała ok. 300 kg muszli małży oraz narzędzie kościane, tzw. piłkę. Oprócz bogatych zasobów ułamków ceramicznych i niekiedy całych naczyń znaleziono także kamienie żarnowe, motyki rogowe, ciężarki tkackie i kości zwierzęce. Na uwagę zasługuje zakopany w warstwie calca skarb brązowy składający się z dwóch siekierek i sztyletu.

Analiza materiału ceramicznego wykazała, że na omawianej osadzie mamy do czynienia z wieloma wpływami kulturowymi. Przeżywają się tu formy z końcowej fazy I oraz z II okresu epoki brązu. Wydaje się, że w tym miejscu zetknęły się wyraźne wpływy kultur unietyckiej, grobskiej, iwieńskiej i trzcinińskiej.

B R Z E Z I E, pow. Bochnia

patrz neolit

B Y C H O W O, pow. Milicz

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu.

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn, finansował WKZ we Wrocławiu.

Przeprowadzono krótkotrwałe, ratownicze prace wykopaliskowe na osadzie kultury łużyckiej, niszczonej orką mechaniczną. Stanowisko położone jest 2,10 km w kierunku południowo-wschodnim od wsi na grzbiecie płaskiego wzniesienia o wysokości około 92 m n.p.m.

Przebadano powierzchnię 20 m², odkrywając jedną półziemiankę; była ona założona na planie nieforemnego owalu, wydłużonego po linii północ-południe, jej wymiary wynosiły 3,60 x 2,95 m. Wypełnisko półziemianki zagłębione było w całość do głębokości 0,92 m.

Inwentarz ruchomy stanowiło ponad 30 ułamków naczyń glinianych - przeważnie garnków, oraz 7 fragmentów talerzy krążkowych o jednej powierzchni pokrytej nakłuciami paznokciowymi. Ceramika pochodzi z naczyń wykonanych z gliny schudzonej, z gruboziarnistą domieszką o powierzchni zewnętrznej obmazywanej barwy czerwono-brunatnej. Odkrytą półziemiankę datuje się na ostatni okres epoki brązu.

Penetracja prowadzona w pobliżu miejsca badań wykazała występowanie obok licznych fragmentów ceramiki kultury łużyckiej, ułamki naczyń glinianych z okresu wpływów rzymskich i z okresu wczesnego średniowiecza. Mgr A. Szponar, pracownik Katedry Geografii Uniwersytetu Wrocławskiego opracował także charakterystykę morfologiczno-geologiczną stanowiska osadniczego w Bychowie.

C Z Ę S T O C H O W A - Wyczerpy
Dolne

Muzeum w Częstochowie

Badania prowadził mgr Jarosław Radkiewicz, w okresie od 3.VIII do 13.IX, finansował WKZ w Katowicach.

Prace o charakterze ratowniczym objęły najbardziej zagrożoną /wybieraniem piasku/ środkową część piaszczystej wydmy, leżącej nad starym korytem rzeki Warty, na której zalega cmentarzysko kultury łużyckiej, osada z okresu wpływów rzymskich, oraz w zachodniej części